

РЕШЕНИЕ

№ 5288

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6246** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46а, ал. 1, вр. с чл. 39а, ал.1, т.2 от ЗЧРБ и чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на И. З., [дата на раждане] в кралство М., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], настанен в СДВНЧ – Любимец, срещу Заповед УРИ – 5364з-1048/16.06.2020г. на директора на дирекция“Миграция“ за налагане на ПАМ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Навеждат се доводи, че процесната заповед е незаконосъобразна, неправилна и издадена в противоречие на материалноправните норми, постановена при неизяснена фактическа обстановка. Моли съда същата да бъде отменена.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание. Подробни съображения шзлага в писмена защита.

СГП не се представлява.

След преценка на събраните в производството релевантни доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е чужденец, [дата на раждане] в М., гражданин на М., без документ за самоличност.

С решение №2385/04.05.2020г. по адм.д.7154/2019г. на АССГ, в сила от 04.05.2020г., е отхвърлена жалбата на чужденеца срещу решение № УП-ОК 5/29.05.2019г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне

на статут на бежанец и хуманитарен статут.

На 12.06.2020г. в изпълнение на чл.26 и чл.34 от АПК и във връзка със започналото производство по издаване на оспорената ПАМ, е проведена беседа с чужденеца и му е разяснена възможността да се запознае с административната преписка, да изрази своето становище и да представи нови факти и обстоятелства, за което е изготвен протокол № 10545р-7979/12.06.2020г. Проведена е беседа с чужденеца, като не е представил нови факти и обстоятелства и не е представил нови доказателства. Изготвена е докладна записка от 15.06.2020г. За започналото административно производство.

С предложение № 5364р-10333/16.06.2020г. е мотивирано издаването спрямо чужденеца на заповед за налагане на ПАМ на осн. чл.44, ал.1 и чл.41,т.4 ЗЧРБ – „Връщане до страната по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Направена е преценка на обстоятелствата по чл.44, ал.2 ЗЧРБ, като е взето предвид, че чужденецът пребивава незаконно в РБ, преминал е държавната граница не през установените за целта места, същит е с отказана международна закрила, не попада в категорията на уязвимите лица, няма образувано производство за разрешение за пребиваване, няма семейни и социални връзки в РБ, не сочи да е загубил културни и социални връзки с държавата си по произход.

С приемо-предавателен протокол от 16.06.2020г., на основание заповед УРИ 5364з-1049/16.06.2020г., чужденецът е предаден за принудително настаняване.

Процесната заповед е издадена на жалбоподателя на 16.06.2020г., като му е връчена на същата дата и мотивирана с мотивите, изложени в предложението № 5364р-10333/16.06.2020г.

Не са ангажирани нови доказателства в съдебното производство, освен тези съдържащи се в административната преписка.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от легитимиран субект – адресат на оспорения акт и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

При извършена служебна проверка относно законосъобразността на оспорената заповед на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган. Връщането до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна е принудителна административна мярка по чл. 39а ал.1, т. 2 от ЗЧРБ. Съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, принудителните административни мерки се налагат със заповед на посочените в правната норма длъжностно лица, сред които е и издателят на настоящата заповед.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спазена е установената писмена форма по чл.59, ал.1 от АПК и изискванията на ал.2 за реквизити на административния акт.

Не са налице посочените в жалбата съществени нарушения на административното производствените правила и противоречие на материално правните разпоредби.

В заповедта изрично е посочено като правно основание чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ, като административният орган е възприел изложеното от фактическа страна в предложението № 5364р-10333/16.06.2020г. на началник отдел ПНМ-ДМ. По арг. от т.3 от Тълкувателно решение № 16/1975 г., на ОС на ВС, съдът възприема изложеното в мотивите на актовете, послужили като основание за издаване на обжалваната заповед,

и като мотиви на последната. Поради това са налице в достатъчна степен изложени правни и фактически основания за издаване на заповедта, като са събирани и взети предвид всички относими доказателства.

Съдът намира, че е налице соченото правно основание за издаването ѝ по чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ, а именно, в хипотезата на връщане, което се налага, когато по отношение на чужденеца има влязло решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище. По отношение на жалбоподателя е налице решение № УП-ОК 5/29.05.2019г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, жалбата срещу което е отхвърлена с влязло в сила на 04.05.2020г. решение №2385/04.05.2020г. по адм.д.7154/2019г. на АССГ. Безспорно се установи, че жалбоподателят не е подавал последваща молба за международна закрила.

По отношение на жалбоподателя е настъпил право прекратяващ юридически факт – отказ за международна закрила по ЗУБ. Ненапускането на Република България след непризнато право на статут по ЗУБ попада в хипотезата на приложената норма. Не е установено как чужденецът е преминал през границата на Република България, за да влезне на нейна територия, което предпоставя незаконен престой на лицето по смисъла на чл. 41, т. 2, пр. 1 ЗЧРБ.

По силата на чл. 44, ал.2 от ЗЧРБ, при налагане на принудителните административни мерки компетентните органи отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по ЗУБ или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето. Органът е отчел комплекса от тези фактори, преди налагане на мярката, спазени са принципите на пропорционалност и ефективност. Спазени са и основните принципи, залегнали в Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки, за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни.

Предвид изхода на спора и своевременното поискване, на ответника се дължат разноски в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правна помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд София - град, 4^{ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. З., [дата на раждане] в кралство М., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], настанен в СДВНЧ – Любимец, срещу Заповед УРИ – 5364з-1048/16.06.2020г. на директора на дирекция “Миграция“ за налагане на ПАМ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

ОСЪЖДА И. З., [дата на раждане] в кралство М., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], настанен в СДВНЧ – Любимец да заплати на дирекция „Миграция“-СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00(сто)лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: